

Det vil sige at Børn, der ere under 15 Aar, ogsaa kunne indlægges paa Anstalterne og faa Statshjælp dertil, selv om de ikke opholde sig i deres Hjem.

Endnu er der et Par Ændringsforslag tilbage, Nr. 1 og 2. Det første er en rent redaktionel Ændring, medens Nr. 2 tillige indeholder en lille Realitet. Hensigten med disse to Ændringer er at imødekomme et Ønske, der fra flere Sider fremsættes ved 1ste Behandling, idet der blev gjort opmærksom paa, at Folkesanatorierne i Forslagets § 2 vare karakteriserede eller definerede paa en ret uheldig Maade, ligesom Tuberkulosehospitalerne vare karakteriserede paa en Maade, som ikke kunde betragtes som ønskelig at fastholde. Der staar nemlig i selve Lovforslaget, at de, der skulle optages paa Sanatorier, ere saadanne, hvis Helbredelse er sandsynlig, eller om hvilken det kan antages, at der er Udsigt til Helbredelse, medens de, som skulle indlægges paa Tuberkulosehospitalet, ere to Klasser, for det første saadanne, som ere naaede til et mere fremskredent Stadium af Lungetuberkulose, og dernæst saadanne, hvis Behandling kræver Sengeleje. Det befrygtedes, at Følgen deraf skulde blive, at Tuberkulosehospitalet i den almindelige Opfattelse kom til at staa som Anstalter, over hvilke der hvilede en Slags Uhygge, saaledes at de, der kom derind, for den almindelige Bevidsthed havde al rimelig Udsigt til ikke at komme levende derfra. For at mildne derpaa have vi foretaget disse redaktionelle Ændringer, men i Nr. 2 er der, som sagt, ogsaa indføjet en reel Ændring. Oprindeligt gik Lovforslaget ud paa, at kun to Klasser af Patienter skulde behandles paa Tuberkulosehospitalet. Efter vort Ændringsforslag kunne Tuberkulosehospitalet behandle alle Tilfælde af Lungetuberkulose, ligegyldigt hvilket Stadium de paagældende Tilfælde ere naaede til. Spørgsmaalet om, hvad der for dem, der befinde sig paa det første Stadium af Sygdommen, er heldigst: Behandling paa et Sanatorium eller paa et Tuberkulosehospital, staar i Virkeligheden ubesvaret endnu og vil vistnok blive ret vanskeligt at besvare. Naar man ser hen til de københavnske Forhold, synes Tuberkulosehospitalet eller rettere Hospitalet i Almindelighed at have lige saa gode eller næsten lige saa gode Resultater at opvise ved Behandlingen af lungetuberkulose som Sanatorierne.

Ændringsforslaget under Nr. 16 agter jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke at udtale mig om. Det vil ses af Betænk-

ningen, at der er to Mindretalsudtalelser. Den ene er af det Mindretal paa 6 Medlemmer, som har stillet Ændringsforslag Nr. 16, men heller ikke den Motivering, som findes i Betænkningen, ønsker jeg her at udtale mig om. Den anden Mindretalsudtalelse hidrører fra Udvalgets to socialdemokratiske Medlemmer. Den gaar, som man vil have set, ud paa at hævde, at Staten langt bedre end det private Initiativ vil kunne tage Bekæmpelsen af Tuberkulosen i sin Haand. Jeg forstaar godt, at de ærede Medlemmer maa have det sagt. Det er sagt i Kommissionsbetænkningen, sagt hver Gang denne Sag har været til Behandling her i Tinget — det er da ganske naturligt, at det ogsaa bliver sagt denne Gang fra de ærede Medlemmers Side.

Inden jeg slutter, maa jeg rette en Tak til den højtærede Justitsminister for den Beredvillighed, hvormed han har imødekommet Udvalgets Ønsker angaaende den foreliggende Sag. Hvis de Ændringsforslag, jeg her har omtalt, blive vedtagne, vil Forslaget komme til at foreligge i en Affattelse, der er mere demokratisk end den oprindelige. Det vil efter min Opfattelse være saa godt, at jeg i det hele taget ikke ønsker, det skulde være bedre. Det er grumme sjældent, man her i Rigsdagen kan sige det, det er kun hændet mig en Gang tidligere i de 11 Samlinger, jeg har siddet her. Dette Forslag vil efter 2den Behandling blive et ganske udpræget demokratisk, et humant Forslag, og Grunden dertil er ikke blot at søge hos Udvalget, man skal ikke bringe Takken helt og fuldt ud derhen, nej, den højtærede Justitsminister har sin store Anpart deri. Vi have stillet Ændringsforslagene, og den højtærede Justitsminister har uden Spor af Forbehold tiltraadt disse Ændringer, hvorved Forslagets demokratiske Karakter er bleven skærpet. Det mener jeg fortjener Tak. Ved Siden af den Bebrejdelse, som fra anden Side i Dag har lydt over for den højtærede Minister, vil jeg sige dette. Det er min Mening, at paa dette Punkt har den højtærede Minister indlagt sig stor Fortjeneste.

Harald Jensen: Jeg kunde egentlig godt slutte mig til den Tak, det ærede Medlem, som nu satte sig, rettede til den højtærede Justitsminister, men jeg vilde have været betydelig gladere, hvis jeg kunde have sagt, at Justitsministeren havde været velvillig fuldt ud og var gaaet med til det under Punkt 16 fremsatte Forslag, der ord-